

N^{er} 105.

ŚRODA.

KRAKÓW
d. 18 SIERPNIA
1830 r.

kwart: zł. 9.
miesięczna 3.
N^{er} poje: gr. 10.

G O N I E C

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

Gazeta Krakowska zawiera w Numerze 41 pod dniem 17 b. m. następujący nader ważny i ciekawy artykuł który naszym czytelnikom dosłownie umieszczamy:

»Kupieckie listy dzisiejszą pocztą pod dniem 14 Sierpnia z Wiednia tu nadeszłe donoszą: Przybyły tu dziś przed południem rządowy goniec z Paryża przywiózł wiadomość, że książę Orleans wyniesiony został przez izby prawodawcze na tron francuzki.

Panna *Zuczowska*, artystka tragiczna warszawskiego teatru, znajduje się w tej stolicy.

Napowietrzny żeglarz P. Tuszył puścił się balonem dnia 16 b. m. Wzniósł się w prawdzie w górę lecz balon z swoim żeglarzem spadł w pobliskim ogrodzie, a nader licznie zebrana publiczność niedoznała tego zadowolenia którego się tą razą istotnie spodziewała.

Loterya Liczbowa, ciągnienie N. 412.

Dziś wyciągnięto z koła następujące Numera:

14 — 82 — 42 — 76 — 10.

WARSZAWA. (12 *Sierpnia.*) Najjaśniejszy Pan, w czasie pobytu swojego w Warszawie, udzielił iako szczególną łaskę, pensye z funduszów skarbu publicznego rozmaitym zasłużonym osobom.

Za 140 zł. w Listach Zastawnych nie licząc w to wartości kuponu wynoszący gr. 16, żądają zł. 97, dają zł. 96 gr. 18. — Obligacye Udziałowe dają zł. 358.

Polityka.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

ROSSYA. (Z *Petersburga 23 Lipca.*) Najjaśniejszy Cesarz i KRÓL raczył najmiłościwiej Jenerala *Kaissarow*, szefa głównego sztabu pierwszcy armii, i naczelnego komendanta portu Kronstadt, Vice-admirala *Roschnow*, ozdobić orderem Sgo Alexandra Newskiego.

ANGLIA. (Z *Londynu 3 Sierpnia.*) Udzielenie Królowi Imci Wirtemberskiemu *Orderu podwiązki* odbyło się z zachowaniem wszystkich uroczystości, przywiązanych do tego obrzędu. — Dnia 26 Lipca Król angielski odprawił w HydePark przegląd woyska, Królestwo Imc Wirtemberscy, i Xiążę Fryderyk pruski i inni byli na nim obecni.

Król Imc przydywał dnia 24 Lipca na tajny gabinetowy radzie, na który zastanawiano się nad odezwą i którą przyjęto względem rozwiązania parlamentu, oznaczono dzień 10 Sierpnia do jego rozwiązania. Czas zebrania się nowego parlamentu oznaczonym został na dzień 14 Września.

Dziennik *Courier* donosi że, Król Fracyi udał się dnia 31 Lipca o godzinie 1cy z St Cloud do Wersau i był w Trajanon. Trójkolorowa chorągiew powiewała w Calais, Boulogne, Lille, St Omer, Amiens i w wielu innych miastach położonych na gościńcu, z Calais do Paryża. Wszędzie panowała spokojność; wszędzie uznano władzę Xięcia Orleanu i tymczasowego rządu. — Anglicy mieszkańcy w tych różnych miastach, nie byli wcale niepokoieni, a wiele rodzin przygotowanych już do odjazdu przedsięwzięło po tak po-

myślnym rzeczy obrocie i powrocie spokojności, pozostać na miejscu.

G. B. V.

Dnia 30 Lipca Król Imé uczynił zaszczyt lordowi Holland i przyjął obiad w jego domu. W tymże samym dniu monarchini w towarzystwie Miss Fitz Clarence i koniuszego Niężny Meiningen, barona *Baumbach*, zwiedziła zoologiczny ogród.

Hrabia Aberdeen miał dnia 28 i 29 Lipca długie konferencye z posłami austryackim, rossyjskim i hiszpańskim. — Dnia 29 z. m. ministrowie odbyli trzygodzinną gabinetową radę. Domyslaią się że ię przedmiotem były nowe zdarzenia zaszłe we Francyi.

(*Dost. Aust.*)

FRANCYA. (*Z Paryżu 4 Sierpnia.*) *Telegraficzne depesze.* Jeneral *Valazé* dowódzca korpusu inżynierów w Algierze, powrócił do Tulu. Jeneral Achard zawinął dnia 31 Lipca do Tulu z pięćo milionami z algierskięj rejeneyi.

Jeneral Lamarque otrzymał dowództwo nad wszystkiem zachodniemi departamentami od Pireneów aż do Morbihan. Jeneral Wielkorządzca przesłał mu zupełne pełnomocnictwo.

Kommissya municypalności otrzymała z departamentów urzędowe doniesienia dotyczące się stanu prowincyy. Wykazuje się z nich że wszędzie tenże sam duch co i w Paryżu panuje. Organizują narodową gwardyę, zawieszają trójkolorową chorągiew, załogi nigdzie prawie niedają oporu, a po wielu miejscach wszystko odbywa się z największą spokojnością. To dzieje się w wielu miastach iakoto: w Brest, Metz, Strasburgu, Chalons Caen i t. d.

(*Z Paryżu 6 Sierpnia.*) Monitor paryzki z dnia 3 b. m. zawiera znowu wiele postanowień wydanych przez namiestnika królestw pod dniem 2. Pierwsze brzui iak następuie. Znoszą się ninieyszém wydane wyroki skazujące na karę za polityczne przestępstwa druku. Osoby aresztowane za tego rodzaju wykroczenia, mają być natychmiast z aresztu uwolnionemi. Znoszą się nawet kary pieniężne i inne koszta z warunkiem praw trzeciego. Toczące się aż dotąd

prawne procedury względem wolności druku nie mają wię-
cący miejsca.

Przez inne postanowienia mianowanemi zostali urzędni-
cy w różnych gałęziach administracyi.

Monitor i inne paryzkie publiczne pisma z dnia 4 b. m.
umieszczają bliższe szczegóły dotyczące się otwarcia posie-
dzeniu izb które się dnia 3 b. m. uroczyście odbyło.

Toż samo pismo zawiera w urzędowój części akt zrze-
czenia się tronu przez Karola X. na korzyść Xięcia Bordeaux
z dodatkiem, iż i Delfin jest iednego z królem zdania i
zlewa swoje prawa na swojego synowca. Donoszą ieszcze
z Paryża, iż Karol X. z swoją rodziną udać się ma przez
Chartres i Dreux do Cherburga, z kąd, iak mniemają, poply-
nie do Anglii.

Większa część publicznych pism paryzkich wyraża się
nader mocno przeciwko abdykacyi na rzecz Xięcia Bordeaux.
Też pisma donoszą iż Panowie *Peyronnet* i *Chantelauze* zo-
stali w Tours, przytrzymani i zaaresztowani.

Dziennik *Aviso* donosi z Tnlonu pod dniem 28 Lipca iż
odebrane listy z Mahon piszą że Dey odprawia kwarantan-
nę na fregacie *Jeanne d'Are*, i znosi swoje położenie z go-
dnością i wielkością umysłu. Miał on poiechać do Neapo-
lu, z kąd ma się udać do Paryża, który obrał za miejsce
swoiego siedliska.

Donoszą ieszcze z Tuloną co następuje: »Odebraliśmy
listy z Algieru datowane dnia 22 Lipca. Odkrywamy codzien-
nie nowe ukryte skarby. Znaleziono w podziemnym pokoju
5 do 6 milionów srebrnej monety z wyrażeniem lat z środ-
ku szesnastego wieku. Znaydujemy wiele hiszpańskiéy i we-
neckiéy monety bardzo dobréy próby srebra, przy którego
stopieniu francuzka miennica wiele skorzysta. Zdaie się iż
każdy Dey zbierał skarb prywatny, że zaś zwykle gwałto-
wną umierali śmiercią, skarby te były zgromadzone w Kas-
saubie na różnych miejscach. (Dost. Aust.)

WŁOCHY. (Z Neapolu 1 Sierpnia.) Krolestwo Imé O-
boyga Sycylii przybyli w požądanym stanie zdrowia dnia 30
Lipca do Neapolu.

Dnia 31 z. m. Dey Algierski stanął w orszaku swoim ze
100 osób złożonym w neapolitańskiéy przystani. (Do. Au.)

Literatura.

KURS HISTORII POWSZECHNEJ PANA DAUNOU W PARYŻU.

Na drogiéj lekcyi pan Daunou wyłożywszy sposób sprawdzania faktów historycznych, mówi o różnych autorach historyi mistécznéj, między innymi o Kancie i gdy wymawiał te słowa: »ale pospieszam do ocenienia innego systematu, godnego naszéj uwagi: należy do Francyi; przechodzi w głębokości pomysłów wszelkie o których dopiero mówiłem: wreszcie tak wymownie był wystawiany, że od tych nawet ma prawo domagać się holdu którzy go nie przyymują.» — Szmer lekki powstał, i śmiechy; potem spokojność naygłębsza nastąpiła, a professor tak mówi.

»Powiadają że historia jest rozwinięciem ludzkości, saméj tylko ludzkości. Cóż są za elementa ludzkości? Jest ich pięć, ani mniéj ani więcéj: przemysł, prawa, sztuki, religia i filozofia czyli innemi wyrazami: użyteczne, sprawiedliwe, piękne, święte i prawdziwe. Ale w tych pięciu sferach działania, które coraz wzrasta, ród ludzki ma zawsze i stale trzy elementa fundamentalne przekonania czyli wewnętrzne uczucia, to jest, idea nieskończoności, idea skończoności (!!!). Skończoność zawiero *ja i nie ja*, i znaczy wszystko co jest fenomenem, skutkiem, rzeczą przypadkową, względną i różną. Musi tedy to grać wielką rolę w historyi; i tak: nieskończoność jest ieden, absolutne, konieczne; zawiera w sobie wszystkie iestestwa i wszystkie przyczyny; przez nie tylko można nabydź dokładnéj wiadomości faktów. Jest stosunek nieskończonego ze skończonem, lecz niewiele możemy o nim wiedzieć z tego co nam powiedziano: matematycy wyrażają go przez zero, ale metafizycy nie umiają nas nauczyć na czém on u nich zależy, owszem zbyt często przez nich używany wyraz *stosunek* jest bardzo ciemny. Jakkolwiekbaż, Mości panowie, wiedzieć potrzeba że te trzy wyobrażenia: nieskończone, skończone i stosunek nieskończonego do skończonego, są trzema prawami rozumu, który iest ieden, absolutny, powszechny iak nieskończoność

nieindywidualny i rozmaity iak rzeczy skończone. Tłumaczem iego jest filozofia, a ponieważ ta filozofia jest względem ludzkości tém czém ludzkość względem natury, wynika wniosek: że tylko filozofia może widzieć i rozumieć co się dzieje z ludzkością. O nic tedy nie idzie w historyi tylko oto aby wiedzieć iak się rozwijały pięć pierwiastków społeczeństw ludzkich: przemysł, prawa, sztuki, religia i filozofia. Nadto, formy, postęp i upadek tych pięciu pierwiastków zależy zawsze od przewagi jednéj z trzech fundamentalnych idei. Liczą tedy trzy epoki, ani mniéj ani więcéj, które następują zawsze po sobie i uwieczniają się... Każda epoka ma swoją metafizyczną formułkę. I tak, każdy lud reprezentuje ideę; kiedy więc przyjdzie w historyi mówić o jakim ludu, trzeba go zapytać co tam robi i iakiéj idei holduje. Kiedy idea tego ludu dokona swego przeznaczenia, lud zniknie i zostanie podbity przez swego rywala który reprezentować będzie inną ideę. Zład wynikają wojny; one są potrzebne i bardzo pomagają postępowi społeczeństwa. W każdéj batalii dwie idee są obecne, a wypadek musi być koniecznie takim jakim powinien być, a to dla tym większego szczęścia rodu ludzkiego.»

Skreśliwszy tak obraz systematu mistycznój historyi, uczony professor wszedł w niektóre szczegóły, co my dla braku miejsca musimy opuścić; niepewni czy to nawet cośmy wyłożyli jest wiernie oddane: iak bowiem można wiernie oddać czego się nie rozumie? Wreszcie pan Daunou w ten sposób rzecz swoją prowadzi.

»Jakkolwiek nie jest rzeczą niepodobną przywieść do ogólnego wyobrażenia prywatne i materialne interessa uzbrajające ieden lud przeciw drugiemu, zawsze zostaje niepokonana trudność w dowiedzeniu, że te uzbrojone idee są ideami nieskończoności i skończoności; tak nawet wysoko często wnoszą się ponad zabiiającą się ciźbę, że niewiadomo z którój strony za iedną, z którój za drugą walczone pod Arbella, Mantyneą, Farsalią, Bouvines i Azincourt. Co się zaś tyczy trzeciéj idei to jest stosunku wzajemnego dwóch

pierwszych, rola jakąby grała na polu bitwy, w czasie wojny, po zwycięztwach, jest pomysłem czczym, wietrznym, abstrakcyjnym, i więcéy osobliwości i niepojętności w sobie mającym niż wszelkie inne wyobrażenia historyków mistycznych.

»Bydź może, mości panowie, że wszystko co się dzieie musi koniecznie dziać się; niewiem tylko dla czego mistycy zadają sobie tyle pracy na dowiedzenie nam tego, kiedy obowiązkiem naszym jest postępując drogą sprawiedliwości i rozsądku, starać się aby przynajmniej niektóre przyszłe fakta od woli naszéy zawisły. Zdaniem moim, wszystkie te konieczności fatalizmu, któremi historię i inne nauki wielu zaraża, daleko więcéy zostawiają próżnych miejsc do zapelnienia, daleko większą ciemność rozpościerają, niż proste i rzetelne wyznanie naszéy niewiadomości użyciem wyrazu *los, przypadek*. Nie wchodzę tu w to czyli zawsze zwycięztwo pized dobytciem ieszcze oręza jest zadecydowane; taktycy mogą je uczynić zawislem od dobrego planu, lecz zawsze zostawiają pewien udział losowi, przypadkom. Odpowiedzą mistycy że te przypadki są także koniecznościami, a więc dysputa pociągnie się do *nieskończoności*. Powiedzieć że zawsze sprawiedliwem jest zwycięztwo, Katon zaprzeczy; a tym sposobem nauka pokazawszy nam może los podobny we wszystkich rzeczach na świecie, do rozpaczy, absurdów, bluźnierstwa, a nigdy do dobrego nie doprowadzi.

»Kolejne pomyslności i klęski w krótkich przestrzeniach czasu zjawiające się gmatwiają i coraz większą czynią trudność. I tak przypuścmy że sprawiedliwie powinna była na korzyść Rzymian zakończyć się druga wojna Punicka; naco potrzebne były rzeznie i morderstwa u Tesinu, Trebii, u jeziora Trazymeny, pod Kannami? Lud Kartagiński nie miał już przed sobą przyszłości, idea jego dokonała swego przeznaczenia, niebyłoby lepiej oszczędzić przynajmniej zwycięzcom okropnych i bezpożytecznych klęsk? Wiem, że i na ten zarzut znajda się odpowiedzi; ale rzeczywiście, nie jestże to smutną rzeczą stracać historię ze stanowiska na którym ją Tucydtes i Tacyt postawi, w bezdenną otchlań scholastyczną.

Elementu ludzkości, jest nowém wyrażeniem którego niewie czy rozumiem, niemoga więc badać czyli ich jest pięć rzeczywiście: przemysł, prawa, sztuki, religia, filozofia, a ni też czyli ich porządek raz ułożony nie może się zmienić. i czyli rzeczywiście *filozofia jest szczytem rzeczy ludzkich*

Zadziwić się można dla czszo inne przedmioty są opuszczone na tój liście elementów; języki naprzykład mają wielką wagę w historyi, ponieważ zbliżają i oddalają plemiona ludzkie i tworzą że tak powiem plan etnograficzny wszystkich mieysc i wszystkich wieków.

Po wszystkie czasy, Mości pauowie, był i będzie szanownym wyraz *sumienie*, skoro znaczy żywe i głębokie uczucie naszych obowiązków, bez względu na sposób jakim o nich się dowiadujemy, czy to że nam moralny instytut objawia czy doświadczenie i rozważa o nich nas naucza; ale wyrazy sumienia i faktów dostrzeganych, rozciągając do abstrakcyj metafizycznych, do *intuicyj mentalnych*, do natchnień sekretnych, jest to zastąpić rzeczywistość pozorem, światło entuzjazmem a naukę przesądami. Odkąd dozwolonom będzie mieć podobne wiadomości za pewne i zasadnicze, nie znam żadnego jasnego ani ciemnego wyobrażenia, żadney prawdziwey czy fałszywey opinii, żadnego utworu wyobraźni naszey lub nałogu, żadnego podania, żadnego wynalazku któryby niemógł bydź uznany przez każdego z nas za *element sumienia*, i pod tēm imieniem nową rozpocząć teorią. Jeżeli to jest metodą, niech będzie w metafizyce zastosowaną, nie mam prawa ani chcę sprzeciwiać w tój mierze; ale w naukach historycznych nigdy nie może mieć mieysca, bo historia czy fakta sprawdza, czy bada przyczyny, nigdy inaczeý niezaczyna iak przez obserwacye zewnętrzne i widoczne. Niezna ona natchnień i żadney innéy wiary oprócz tój którey ią Religia naucza.»

DONIESIENIA.

Po ś. p. JW. Darrest tajnym radcy legacyi i rezydencie Najjaśniejszego Króla Imci Pruskiego przy Rzpltey Krakowskiey, pozostałe parakoni gniadych karetowych nayprzedniejszey rasy, będą we Wtorek przed południem dnia 24 b. m. na ulicy Floryańskiej pod Nrem 503 z wolnéy ręki publicznie sprzedane, oczem podpisany chętnych kupienia uwiadamia, w zastępstwie Rezydenta Królewsko Pruskiego

Dollega.

Ktoby sobie życzył iechać do Pragi i Wiednia na koszt wspólny przygotowanym do tego ekwipażem zechce się zgłosić do redakcyi Gońca, gdzie dokładniejszą o tēm poweźmie wiadomość.